

עפ"ג 68243/03/23 - יאסין אגבאריה ע"י נגד מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 יולי 2023

עפ"ג 68243-03-23 אגבאריה נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
אברהם אליקים, סגן נשיא
רבקה איזנברג

מערער יאסין אגבאריה ע"י ב"כ עו"ד עאדל בויראת
נגד מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה פלילי
משיבה

פסק דין

סגן הנשיא השופט אברהם אליקים:

לפנינו ערעור על גזר הדין שניתן בבית משפט השלום בחדרה (השופט קפלן) במסגרת ת"פ 33458-04-20.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) **לחוק העונשין**, התשל"ז-1977(להלן-החוק).

כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.5.2019, כאשר המתלונן דרש מדודו של המערער, להחזיר לו חוב כספי, המערער ואותו דוד פגשו את המתלונן ותקפו אותו בכך שהיכו בו בחוזקה מכות אגרופ לאזור ראשו ופניו. עוברי אורח הבחינו במתרחש וראו שפניו של המתלונן זבות דם, הפרידו ביניהם, הכניסו את המתלונן לבית העסק ובכך תם האירוע. כתוצאה מהחבלות נשבר אפו של המתלונן ותוקן במהלך ניתוח בהרדמה בבי"ח.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן ציין כי המערער מקיים אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל וזוהי לו עבירה ראשונה ויחידה בפלילים. ביחס לעבירות נשוא הדיון, המערער הודה בביצוע העבירה, הביע צער וחרטה. במפגש עמו התרשם שירות המבחן כי המערער מתקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו האלימה ומתקשה לערוך התבוננות ביקורתית על מעשיו

ובחירותיו, בנוסף קיים קושי בשליטה בכעסים וקושי בוויסות רגשי, במצבים בהם חש פגיעה. בסופו של יום, ולאור שלילתו של המערער נזקקות טיפולית, שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

גזר הדין

4. ביום 14.2.23 גזר בית משפט קמא את עונשו של המערער. בית משפט קמא ציין בגזר הדין כי מדובר בעבירה שפוגעת בתחושת הביטחון, באוטונומיה על הגוף של הפרט ובסדר הציבורי שנפגע כתוצאה מיישוב סכסוכים בכוח הזרוע. צוין עוד כי מדובר באירוע אלימות במדרג גבוה אשר מחייב רף ענישה מחמיר ובשים לב לעוצמת האלימות, תוצאותיה וביצוע העבירה של שניים בצוותא קבע מתחם ענישה הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל.

5. בית משפט קמא היה ער לעובדה כי השותף לביצוע העבירה היה קטין שנדון בבית משפט לנוער אשר קיבל עונשו בהתאם לעונשים המוטלים על קטינים.

6. עוד ציין בית משפט קמא כי בעניינו של המערער הוגש תסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצה שיקומית. כמו כן צוין כי למערער אין עבר פלילי, הוא הודה במיוחס לו וממועד האירוע חלפו שלוש וחצי שנים.

7. בית משפט קמא השית על המערער 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, אם היו כאלה לפי רישומי השב"ס ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו בגין עבירת אלימות פיזית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

טענות הצדדים

8. ב"כ המערער טען כי מתחם העונש שנקבע על ידי בית משפט קמא הוא מתחם מחמיר ואינו מתאים למדיניות הענישה הנהוגה ואינו הולם את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, לרבות חומרת המעשה, נסיבותיו ומידת אשמו של המערער. ב"כ המערער הפנה לפסיקה שלטענתו מצביעה על כך שיש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי למאסרים קצרים הניתנים לריצוי בעבודות שירות.

הסנגור הפנה לגזר דינו של השותף שם נמנע בית משפט לנוער מהרשעה והשית עליו חתימה על התחייבות ושל"צ. הסנגור ציין כי השותף היה קטין בעת ביצוע העבירה אך טען כי קיים פער עצום בין העונש שהוטל על השותף לעונש שהוטל על המערער. פער, שלטענתו, אינו מידתי ופוגע בעקרון אחדות הענישה.

עוד הפנה ב"כ המערער לתסקיר המבחן ונסיבותיו האישיות של המערער ולעובדה כי התנהגותו נשוא האישום היא התנהגות חריגה ביחס לאורך חייו וחיי בני משפחתו. נטען עוד כי עברו הפלילי של המערער נקי, זוהי עבירתו והרשעתו הראשונה והיחידה וכי שלילתו למאסר מאחורי סורג ובריא תביא לפגיעה קשה בו ובמשפחתו מבחינה פיזית, כלכלית וחברתית. נטען עוד כי יש בעייתיות בתסקיר כיוון שיש בו סתירות פנימיות. ב"כ המערער ציין את חלוף הזמן מביצוע העבירה ועד ליום מתן גזר הדין ואת החיסכון השיפוטי והודאת המערער. נטען עוד כי בית משפט קמא לא נתן משקל

הולם להסכם הסולחה שנערך בין המתלונן למערער במסגרתה אף שולם למתלונן פיצוי בגין הנזקים שנגרמו לו עוד לפני שהוגש כתב האישום, בין המערער למתלונן יש נתק ומאז אותו מקרה לא היה שום מגע בין השניים.

למרות שהמערער שהיה מיוצג בפני בית משפט קמא הודה בעובדות כתב האישום לרבות סעיף 6 בו נכתב כי למתלונן נגרמו "חבלות של ממש בדמות שבר בעצם האף ובמחיצת האף, אשר תוקן במהלך ניתוח בו הורדם המתלונן", הסנגור בפנינו ניסה להמעיט בגובה הנזק ולחלוק על סעיף 6, כל זאת מבלי שהמציא עמדת סנגורו של המערער אשר יצג אותו ומבלי שהגיש בקשה להמצאת המסמכים הרפואיים לתמיכה לכאורה בעמדתו.

לאור האמור, ביקש ב"כ המערער להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

9. המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. ב"כ המשיבה טען כי מדובר בגזר דין ראוי ומאוזן. נטען כי מדובר במערער שהיה מעורב באירוע אלים יחד עם קטין ובמקום שהוא יהיה הבוגר האחראי וייקח אחריות על האירוע וימנע אותו הוא היה מעורב אקטיבי באירוע האלימות אשר כתוצאה ממנו נגרם למתלונן שבר באף. נטען עוד כי אין סתירות בתסקיר, נרשם כי המערער מודה ומתחרט ובאותה נשימה שהוא מתקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו האלימה. נטען כי המתלונן העיד בבית משפט קמא שלא הייתה סולחה וכל המטרה בחתימה על ההסכם הייתה לשחרר את המערער.

דין והכרעה

10. ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את עונשו של נאשם אלא בוחנת את סבירות העונש שגזרה הערכאה הדיונית. ההתערבות בעונש תעשה מקום בו מצאה ערכאת הערעור כי נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה, ראו לעניין זה פסק דינה של כב' הנשיאה חיות בע"פ 2792/22 **שטרית נגד מדינת ישראל** (3.5.23).

לאחר בחינת תוכנו של גזר הדין וטיעוני הצדדים אני סבור שיש לדחות את הערעור.

11. אציין כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המערער, כפי שהובהר בדיון, מתייחסת לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק בעוד שהעבירה נשוא הערעור הנה תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק ולא יכולה להיות מחלוקת כי העבירה בה הורשע המערער חמורה יותר (העונש המרבי עומד על 6 שנות מאסר, כפל העונש הקבוע לפי סעיף 380 לחוק).

המסכת המתוארת בכתב האישום המתוקן, מצדיקה ענישה מרתיעה. האירוע שבגיניו נגזר דינו של המערער הוא אירוע חמור במהלכו הכה המערער, יחד עם אחר, את המתלונן במכת אגרוף אשר כתוצאה ממנה נדרש המתלונן לבצע פרוצדורה רפואית הכוללת הרדמה ולו הרדמה מקומית (ואהיה מוכן לצורך דיון זה לקבל את הגרסה הממזערת שהציג הסנגור שהיא מנוגדת להודאת הנאשם בעובדה מס' 9 לכתב האישום).

12. אין צורך להכביר מילים על הצורך בענישה הולמת ומרתיעה בעבירות של אלימות. כפי שנקבע בע"פ 2260/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.7.2022): "המסכת המתוארת בכתב האישום המתוקן, מצדיקה ענישה מרתיעה.... כפי שציינתי במקרה אחר: "יש להוקיע תרבות אלימה מעין זו אשר הפכה לחזון נפרץ, ולקבוע ענישה מחמירה אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מליטול את הדין לידיהם ולנקוט באלימות ליישוב סכסוכיהם".

ובע"פ 8900/21 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (14.8.2022) נקבע: "תופעה זו, שהולכת והופכת שכיחה יותר, פוגעת בשלום הציבור, זורעת פחד ומייצרת אקלים לא בטוח במרחב הציבורי. אופיין של עבירות אלימות אלה והקלות הבלתי נסבלת של ביצוען מחייבים ענישה מחמירה במקרים מעין אלה, באופן שייתן ביטוי ממשי הן להרתעת היחיד הן להרתעת הרבים".

13. באשר למיקומו של עונש המערער בתוך המתחם, בית משפט קמא מיקם את עונשו של המערער בקצה הרף התחתון של המתחם ונתן משקל לכל ההיבטים החיוביים במיהותו של המערער שבפנינו, הנורמטיביות שבדרך חייו, ההודיה הסכם הסולחה וכל שנאמר לעיל.

14. אציין כי אין בידי לקבל את טענת המערער לפיה הפער בין העונש שנגזר עליו לבין העונש שנגזר על שותפו הקטין פוגע בעקרון אחידות הענישה באופן המצדיק הפחתה בעונשו. אמנם, במקרה של השותף, בימ"ש נמנע מהרשעה אולם מדובר בשותף שהיה קטין בעת ביצוע העבירה ונדון בבית משפט לנוער כאשר מערכת השיקולים שיש להפעיל בעת גזירת עונשו של קטין היא שונה וייחודית מזו שיש להפעיל ביחס לעבריין בגיר.

15. לפני סיום, אציין כי אין לקבל את טענת ב"כ המערער כי יש סתירה פנימית בתסקיר שירות המבחן. אין מחלוקת כי המערער הודה בכתב האישום והביע חרטה על מעשיו אולם שירות המבחן, למרות ההודאה, התרשם כי המערער אינו לוקח אחריות מלאה על המעשה. התסקיר שהוגש סקר את חייו הנורמטיביים של המערער, התרשמותו מהמערער ומהמתלונן ולאחר ששקלל את כל אלה, הגיע למסקנה כי הוא לא יכול לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו של המערער.

16. טענתו המרכזית של המערער היא כי היה מקום בנסיבות העניין להטיל על המערער עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. מדובר באירוע חמור, מסוג זה המחייב ענישה שתגלם את הצורך להרתיע היחיד והרבים מפני שימוש באלימות במרחב הציבורי כמו גם שיקולי גמול בגין הפגיעה הקשה בערכים החברתיים המוגנים. לכך יש לצרף את העובדה כי שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו. מכל הטעמים הללו, אינני סבור כי המקרה דנן מצדיק הקלה בעונשו וגזירת עונש מאסר בפועל לביצוע בדרך של עבודות שירות.

סיכום

17. לאור כל האמור, אציע לחברי לדחות את הערעור.

אברהם אליקים, סגן נשיא

הנשיא רון שפירא [אב"ד]:

אני מסכים.

לא ניתן לומר שהעונש חורג בצורה קיצונית (בעיקר לחומרה) במידה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור. סבור אני כי לגופו של עניין לא נפלה שגגה תחת ידו של בית משפט קמא, ובוודאי לא כזו המצדיקה את התערבותה של ערכאת ערעור. אוסיף עוד כי לו סברתי שיש חריגה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור הרי שמדובר בחריגה לקולה כמענה עונשי לאלימות שאין לה כל עילה ובסיס ולא ניתן לתת לה כל הכשר, מוסרי או אחר, המצדיק הקלה בעונש.

מעבר לאמור - הניסיון מלמד כי אירועי אלימות אלו, שאינם נענים בתגובה עונשית ראויה ומרתיעה, עלולים להוביל בסופו של יום להחרפת השימוש באלימות והפיכת המעשה האלים ככלי לטיפול במחלוקות כאלו ואחרות. חובתו של בית המשפט להבהיר כי לא זו הדרך והגורם האלים יענש באופן שיהפוך את המעשה האלים לבלתי משתלם.

מטעמים אלו, בהעדר ערעור שכנגד, אני מצטרף לתוצאה אליה הגיע חברי.

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**

השופטת רבקה איזנברג:

אני מסכימה.

רבקה איזנברג, שופטת

הוחלט לדחות את הערעור. המערער יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון ביום 1.8.23 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. ניתנה למערער הארכה לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות

עמוד 5

למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 074-7831077, 074-7831078.

יש להעביר עותק לשב"ס.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ג,
13 יולי 2023, במעמד
המערער וב"כ הצדדים.
רון שפירא, נשיא
[אב"ד]

אברהם אליקים, סגן
נשיא

רבקה איזנברג, שופטת